

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

DOMINICA II. ADVENTUS.

Evangelium Luc. 21. v. 25. 36.

EXORDIUM.

IN tunicâ summi Pontificis hyacinthinâ, deorsum ad pedes per circuitum pependere olim tintinnabula aurea, quæ clarum sonitum ediderunt, quando ille ingressus & egressus est Sanctuarium in conspectu Domini, Exod. 28. v. 33.

Hæc tintinnabulis significatum fuit, Verbi præcones non canes mutos esse, Esa. 56. v. 10. sed vocem suam quasi tubam exaltare debere, Esa. 58. v. 1. probe pependentes, quod in conspectu Domini ingrediuntur, & egrediuntur, h. e. ministri Christi & dispensatores mysteriorum Dei sint, 1. Cor. 4. v. 1. qui aliquando ad rationem eos vocaturus sit, & deperditum sanguinem de manu ipsorum requiriturus. Ezech. 3. v. 18.

Potissimum vero doctrinam de die novissimo & fine mundi sedulo inculcent. Ideo enim hæc tintinnabula in extremo vestimenti posita credo, ut de extremis temporibus, & fine mundi nunquam fileas ait Origenes. Quod quidem emolumento suo non destituitur. Auditores enim hoc ipso absterrentur a peccatis, ne securi in diem vivant, sed in sanctis conversationibus & pietatibus expectent adventum Domini, 2. Petri 3. v. 11.

De pio Abbate Hilatione recensetur, quod in solitudine degens, ex improviso

à latronibus nonnullis cinctus fuerit, qui ipsum interrogarunt: Quid tu hic faceres, si te latrones adorirentur? quibus imperterritus respondit: Nudus latrones non timet. Quî vero, pergebant illi, si tibi vitam eriperent? Et regerebat ille: Ne id quidem timet, qui paratus est mori.

Utinam quilibet nostrum eodem modo affectus esset, scimus etenim, diem novissimum irrupturum tanquam furem in nocte, & velut laqueum super omnes, qui habitant in terrâ: ideo optimum sane erit, ut ita nos præparemus, quo omnia, quæ in mundo sunt, pro detrimento & stercore reputemus, Phil. 3. v. 8. identidem orantes cum Ecclesiâ: Excita Domine cõrda nostra ad præparandas unigeniti tui vias, ut per ejus adventum purificatis tibi mentibus serviamus. Sicut enim lignum tunc ceciderit, ad austrum, aut ad aquilonem, in quocunque loco ceciderit, ibi erit, Eccles. 11. v. 3.

Ansam suppeditat nobis prælecta Pericope, in quâ Servator ipse ad dignam præparationem nos excitat, inquit: Levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra, item: Cavete, ne forte corda vestra graventur in crapulâ & ebrietate. Et vicissim: Vigilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini, fugere omnia

nia ista, quæ futura sunt, & stare ante Filium hominis.

Nos proinde sine ulteriori ambage ad illam accedemus, visuri:

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem cautelam.

JJ.

Exegetis.

Aaron summus Pontifex, stans inter mortuos & viventes, obtulit Deo thymiama, & reconciliavit Deo populum, & plaga cessavit. Num. 16. v. 48. Christus verus N. T. summus Sacerdos est, ideoque inter Deum & nos homunciones morti obnoxios in medio stetit, & nos expiavit, per purpureum suum eumq; sanctissimum sanguinem. Die vero novissimo iterum officium suum mediatorium declarabit, & inter viventes & mortuos, oves & hædos, bonos & malos in medio stabit. At magno cum discrimine. Ibi enim venit, ut Salvator hinc vero veniet, ut iratus judex, redditurus unicuiq; secundum opera sua, Apoc. 22. 12.

Id semper meminerimus: Et quia Servator optimus ex fraternâ caritate, in prælecto Evangelio emphaticam concionem habuit, quâ nos præmonet, nunquam concedamus, ut ea animis nostris effluat, semper memori mente tenentes eam: qui enim recordabitur novissima, nunquam peccabit, Sir. 7. v. ult.

Querelam vero movet

1. *Mundi ad interitum declinatio*, quæ ex signis colligenda, quæ Servator mundi finem antecessura esse, prædicat.

Semper inventi sunt, qui mundum æternum fore, nec unquam interiturum esse

asseruerunt, sicuti Philo integrum volumen scripsit, *Ἐξ ἀφθαρσίας τοῦ κόσμου*, in quo expressâ hæc verba leguntur: Dicere mundum divinitus occidere, flagitiosissimum est. Eadem in opinione fuerunt Aristoteles & Averroës, quibus ad stipulatur Galenus, dicens: Sæper ita stetit, sic igitur perdurabit.

Atqui Ethnicis, qui verbo Dei destituti sunt, ignoscendum videtur, ita opinatos esse: Sed dolendum inter ipsos Christianos inveniri, qui impiâ & profanâ suâ vitâ mundi finem & iudicium extremum negare non verentur, hinc vox eorum: Venite sumamus vinum, Esa. 56. v. 12.

Quando vero prælectum Evangelium inspiciamus, audimus sanè veritatem ipsam dicentem: Cælum & terra transibunt. Quin & signa certa indicat, ex quibus certò colligamus, finem mundi quâproxime instare.

Licet igitur nemo hominum, annum, diem & horam sciat, quam Pater posuit in potestate suâ, Act. 1. v. 7. attamen omnes circumstantiæ ostendunt, mundi finem non procul abesse. Petrus jam tum suo tempore scripsit: Omnium finis appropinquavit, 1. Petr. 4. v. 7. cum quo consentit Paulus, 1. Cor. 10. v. 11. Johannes ultimam horam adesse adstruit, 1. Joh. 2. v. 18. Sint igitur lumbrici nostri præcincti, & lucernæ ardentes, simusque similes hominibus, expectantibus Dominum suum, Luc. 12. v. 43. ornemus cum prudentibus virginibus lampades nostras, quo cum sponso nostro cælesti, intremus ad nuptias, Matt. 25. v. 10.

2. *Ipsa signorum consideratio*, quæ finem mundi præcedere debent, horum alia fiunt 1. *In polo*, in Sole, Lunâ, & Stellis. Innuuntur hinc potissimum Eclipses, quæ se proxime ante diem novissimum in fre-